ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 2001

Vyhlásené: 06.09.2001 Vyhlásená verzia v Zbierke zákonov Slovenskej republiky

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

344

OZNÁMENIE

Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky

Ministerstvo zahraničných vecí Slovenskej republiky oznamuje, že 16. januára 1992 bol vo Vallette prijatý Európsky dohovor o ochrane archeologického dedičstva. Národná rada Slovenskej republiky vyslovila s dohovorom súhlas svojím uznesením č. 289 z 30. septembra 1993 a prezident Slovenskej republiky ho ratifikoval 29. septembra 2000. Ratifikačná listina bola uložená 31. októbra 2000 u generálneho tajomníka Rady Európy. Dohovor nadobudol platnosť pre Slovenskú republiku 1. mája 2001 na základe článku 14 ods. 5.

EURÓPSKY DOHOVOR o ochrane archeologického dedičstva (revidovaný)

Preambula

Členské štáty Rady Európy a ostatní signatári Európskeho kultúrneho dohovoru,

berúc do úvahy, že cieľom Rady Európy je dosiahnuť väčšiu jednotu medzi svojimi členmi, aby sa podporili a realizovali ideály a princípy, ktoré sú ich spoločným dedičstvom,

so zreteľom na Európsky kultúrny dohovor, podpísaný 19. decembra 1954 v Paríži, a najmä na jeho články 1 a 5,

so zreteľom na Dohovor o ochrane architektonického dedičstva Európy, podpísaný 3. októbra 1985 v Granade,

so zreteľom na Európsky dohovor o trestných činoch súvisiacich s kultúrnym majetkom, podpísaný 23. júna 1985 v Delfách,

so zreteľom na odporúčania Parlamentného zhromaždenia Rady Európy týkajúce sa archeológie a najmä odporúčania 848 (1978), 921 (1981) a 1072 (1988),

so zreteľom na odporúčanie č. R (89) 5 o ochrane a využití archeologického dedičstva v kontexte operácií územného plánovania v mestách a na vidieku,

pripomínajúc, že archeologické dedičstvo má veľký význam pre poznávanie histórie ľudstva,

priznávajúc, že európske archeologické dedičstvo, svedok dávnej histórie, je vážne ohrozené narastajúcim počtom veľkých územných plánov, prírodnými katastrofami, nepovolenými alebo neodbornými vykopávkami a nedostatočnou informovanosťou verejnosti,

potvrdzujúc, že je dôležité zaviesť vhodné administratívno-vedecké kontrolné postupy všade tam, kde ešte neexistujú, a že potreba chrániť archeologické dedičstvo by sa mala zohľadňovať pri územnom plánovaní miest a vidieka a v politikách kultúrneho rozvoja,

zdôrazňujúc, že zodpovednosť za ochranu archeologického dedičstva by mala spočívať nielen na priamo zainteresovanom štáte, ale aj na všetkých európskych krajinách s cieľom znížiť riziká jeho poškodenia a podporovať ochranu výmenou expertov a porovnávaním skúseností,

poukazujúc na potrebu doplniť princípy ustanovené v Európskom dohovore o ochrane archeologického dedičstva, podpísanom 6. mája 1969 v Londýne, z dôvodu vývoja politík územného plánovania v európskych krajinách,

dohodli sa takto:

Definícia archeologického dedičstva

Článok 1

1. Cieľom tohto (revidovaného) dohovoru je ochrana archeologického dedičstva ako zdroja kolektívnej pamäti Európy a ako prostriedku historického a vedeckého štúdia.
2. Na tento účel sa za prvky archeologického dedičstva považujú všetky pozostatky, objekty a všetky ostatné stopy ľudskej existencie z minulých vývojových období,
   i) ktorých zachovanie a štúdium pomôžu získať poznatky o histórii ľudstva a jeho vzťahu k prírodnému prostrediu,
   ii) pre ktoré sú vykopávky a iné metódy výskumu ľudstva a jeho prostredia hlavným zdrojom informácií a
   iii) ktoré sa nachádzajú v ktorejkoľvek oblasti patriacej do právomoci zmluvných strán.

3. Do archeologického dedičstva patria objekty, stavby, skupiny budov, sídelné celky, hnuteľné objekty, historické pamiatky iného druhu spoločne s prostredím, v ktorom sa nachádzajú, či už na zemi alebo pod vodou.

Identifikácia dedičstva a opatrenia na jeho ochranu

Článok 2

Každá zmluvná strana sa zaväzuje vytvoriť taký vhodný právny systém na ochranu archeologického dedičstva, ktorým zabezpečí

i) vedenie inventára archeologického dedičstva a určovanie chránených pamiatok a oblastí,

ii) vytváranie archeologických rezervácií aj na miestach bez viditeľných zvyškov na zemi alebo pod vodou s cieľom zachovať budúcim generáciám významné dôkazy na preskúmanie,

iii) povinnosť, aby nálezcovia náhodných objavov súčastí archeologického dedičstva podávali o nich hlásenia kompetentným orgánom a poskytli ich na preskúmanie.

Článok 3

V záujme zachovania archeologického dedičstva a v záujme zabezpečenia vedeckého významu archeologického výskumu každá strana sa zaväzuje

i) uplatňovať postupy povoľovania a kontroly vykopávok a ostatných archeologických činností tak, aby sa

   a) predchádzalo akýmkoľvek nepovoleným vykopávkam alebo odstraňovaniu súčastí archeologického dedičstva,

   b) zabezpečilo vykonávanie archeologických vykopávok a prieskumu na vedeckej úrovni a pod podmienkou, že
   – sa podľa možnosti uplatnia len nedeštruktívne metódy skúmania,
   – súčasti archeologického dedičstva nebudú odkryté ani ponechané vystavené počas archeologického prieskumu alebo po ňom bez toho, aby sa prijali vhodné opatrenia na ich riadnu ochranu, konzerváciu a správu,

ii) zabezpečiť, aby vykopávky a ostatné techniky, ktoré by mohli mať deštruktívne účinky, vykonávali len kvalifikované osoby s osobitným oprávnením,

iii) zabezpečiť, aby používanie detektorov kovov a iných detekčných zariadení alebo postupov archeologického výskumu podliehalo predchádzajúcemu osobitnému schváleniu vždy, keď to vyžaduje vnútroštátna legislatíva príslušného štátu.

Článok 4

Každá zmluvná strana sa zaväzuje vykonať opatrenia na fyzickú ochranu archeologického dedičstva podľa potreby prijatím opatrení

i) na získavanie alebo ochranu oblastí určených na vytvorenie archeologických rezervácií za pomoci iných vhodných prostriedkov príslušných orgánov,

ii) na zachovanie a údržbu archeologického dedičstva podľa možnosti priamo na mieste,

iii) na zriadenie vhodných úložných priestorov pre archeologické pozostatky, ktoré boli odnesené z pôvodného miesta.

Integrovaná ochrana archeologického dedičstva

Článok 5

Každá zmluvná strana sa zaväzuje

i) snažiť sa uvádzať do súladu a kombinovať príslušné požiadavky archeológie a rozvojových plánov zabezpečením účasti archeológov

   a) na plánovaní politík určených na zabezpečenie vyvážených stratégií ochrany, zachovania a využitia miest archeologického záujmu,

   b) na rôznych stupňoch rozvojových programov,

ii) zabezpečiť vzájomné systematické konzultácie medzi archeológmi, urbanistami a územnými plánovačmi s cieľom umožniť

a) úpravy rozvojových plánov, ktoré by mohli mať nepriaznivý vplyv na archeologické dedičstvo,

b) venovať dostatok času a prostriedkov na realizáciu vhodných vedeckých výskumov priamo na mieste a uverejnenie ich výsledkov,

iii) zabezpečiť, aby posudzovanie vplyvov na životné prostredie a rozhodnutia z neho vyplývajúce brali do úvahy archeologické miesta a ich okolie,

iv) ak sa pri rozvojových prácach nájdu prvky archeologického dedičstva, prijať, ak je to možné, opatrenia na ich zachovanie na mieste,

v) zabezpečiť, aby sprístupnenie archeologických miest verejnosti, najmä štrukturálne opatrenia potrebné na prijímanie veľkého počtu návštevníkov, nemalo nepriaznivý vplyv na archeologickú a vedeckú povahu týchto miest a ich okolia.

Financovanie archeologického výskumu a zachovania archeologických pamiatok

Článok 6

Každá zmluvná strana sa zaväzuje

i) zabezpečiť finančnú podporu archeologického výskumu štátnymi, regionálnymi a miestnymi orgánmi v súlade s ich príslušnými kompetenciami,

ii) zvyšovať materiálne zdroje na záchranu archeológie

a) prijímaním vhodných opatrení na zabezpečenie vyčlenenia finančných prostriedkov v rámci veľkých štátnych/verejných a súkromných rozvojových programov na krytie, kde to prichádza do úvahy, celkových nákladov s nimi súvisiacich potrebných archeologických činností zo zdrojov štátneho/verejného alebo súkromného sektora,

b) vyčlenením prostriedkov v rozpočte týchto programov rovnakým spôsobom ako na štúdie o vplyvoch, ktoré si vyžiadali preventívne opatrenia pri ochrane životného prostredia a pri regionálnom plánovaní, na predbežné archeologické štúdie a prieskum, na zaznamenanie zhrnutia vedeckých výsledkov, ako aj na uverejnenie a zaznamenanie zistení v plnom rozsahu.

Zber a šírenie vedeckých informácií

Článok 7

S cieľom uľahčiť štúdium a šírenie poznatkov o archeologických objavoch sa každá zmluvná strana zaväzuje

i) realizovať alebo aktualizovať prieskumy, inventárne súpisy a mapy archeologických miest v oblastiach patriacich do ich pôsobnosti,

ii) prijať všetky možné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa po skončení archeologických prác vypracoval publikovateľný záznam vedeckých záverov, kým nebude uverejnená potrebná kompletná publikácia špecializovaných štúdií.

Článok 8

Každá zmluvná strana sa zaväzuje

i) umožňovať národnú a medzinárodnú výmenu prvkov archeologického bohatstva na odborné a vedecké účely, pričom musí podniknúť potrebné kroky, aby takáto výmena nebola v nijakom prípade na ujmu kultúrnej alebo vedeckej hodnoty týchto prvkov,

ii) podporovať výmenu informácií o prebiehajúcich archeologických výskumoch a vykopávkach a prispievať k organizovaniu medzinárodných výskumných programov.

Zvyšovanie vedomia verejnosti

Článok 9

Každá zmluvná strana sa zaväzuje

i) organizovať vzdelávacie programy s cieľom zvyšovať vedomie verejnosti a rozvíjať verejnú mienku o hodnote archeologického dedičstva pre chápanie minulosti a o hrozbách pre toto dedičstvo,

ii) podporovať prístup verejnosti k dôležitým prvkom archeologického dedičstva, najmä k archeologickým miestam, a podporovať vystavovanie vhodných výberov archeologických exponátov.

Predchádzanie nezákonnému obehu súčastí archeologického dedičstva

Článok 10

Každá zmluvná strana sa zaväzuje

i) zabezpečiť výmenu informácií medzi príslušnými orgánmi verejnej správy a vedeckými inštitúciami o zistených nepovolených vykopávkach,

ii) oznamovať príslušným orgánom štátu pôvodu, ktorý je zmluvnou stranou tohto dohovoru, všetky ponuky podozrivé tým, že buď pochádzajú z nepovolených vykopávok, alebo sú nezákonne získané z oficiálnych vykopávok, a poskytovať o tom všetky potrebné podrobnosti,

iii) prijať potrebné opatrenia, aby múzeá a podobné inštitúcie, ktorých politika získavania exponátov podlieha štátnej kontrole, nezískavali/nenadobúdali súčasti archeologického dedičstva, pri ktorých je podozrenie, že pochádzajú z neriadených nálezísk či nepovolených vykopávok alebo sú nezákonne získané z oficiálnych vykopávok,

iv) v prípade múzeí a podobných inštitúcií, ktoré sa nachádzajú na území zmluvného štátu tohto dohovoru, ale ktorých politiky získavania exponátov nepodliehajú kontrole štátu,

a) doručiť týmto múzeám a podobným inštitúciám text tohto (revidovaného) dohovoru,

b) nešetriť úsilím pri zabezpečovaní, aby zmienené múzeá a inštitúcie rešpektovali princípy ustanovené v odseku 3,

v) pokiaľ je to možné, obmedzovať vzdelávaním, informovaním, ostražitosťou a spoluprácou šírenie súčastí archeologického dedičstva, ktoré boli získané z neriadených nálezísk alebo nepovolených vykopávok alebo boli získané nezákonne z oficiálnych vykopávok.

Článok 11

Nijaké ustanovenie tohto (revidovaného) dohovoru nemá vplyv na existujúce alebo budúce bilaterálne alebo multilaterálne zmluvy medzi zmluvnými stranami tohto dohovoru týkajúce sa nezákonného obehu súčastí archeologického dedičstva alebo ich vrátenia zákonitému majiteľovi.

Vzájomná technická a vedecká pomoc

Článok 12

Zmluvné strany sa zaväzujú

i) poskytovať si vzájomnú technickú a vedeckú pomoc formou výmeny skúseností a expertov z oblastí súvisiacich s archeologickým dedičstvom,

ii) podporovať podľa príslušnej vnútroštátnej legislatívy a záväzných medzinárodných dohôd výmenu odborníkov na ochranu archeologického dedičstva vrátane osôb zodpovedných za ďalšie vzdelávanie.

Kontrola uplatňovania (revidovaného) dohovoru

Článok 13

Na účely tohto (revidovaného) dohovoru bude výbor expertov, zriadený Výborom ministrov Rady Európy podľa článku 17 Štatútu Rady Európy, monitorovať uplatňovanie tohto (revidovaného) dohovoru a najmä bude

i) pravidelne predkladať Výboru ministrov Rady Európy správy o situácii v politikách ochrany archeologického dedičstva v zmluvných štátoch tohto (revidovaného) dohovoru a o implementácii princípov zakotvených v tomto (revidovanom) dohovore,

ii) navrhovať Výboru ministrov Rady Európy opatrenia na implementáciu ustanovení tohto (revidovaného) dohovoru vrátane multilaterálnych činností, revízií, zmien a doplnkov tohto (revidovaného) dohovoru a informovania verejnosti o cieľoch tohto (revidovaného) dohovoru,

iii) pripravovať odporúčania pre Výbor ministrov Rady Európy o prizývaní štátov, ktoré nie sú členmi Rady Európy, na pristúpenie k tomuto (revidovanému) dohovoru.

Záverečné ustanovenia

Článok 14

1. Tento (revidovaný) dohovor je otvorený na podpis členským štátom Rady Európy a ostatným štátom, ktoré sú zmluvnými stranami Európskeho kultúrneho dohovoru.

   Tento (revidovaný) dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu. Listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení sa uložia u generálneho tajomníka Rady Európy.

2. Nijaký štát, ktorý je zmluvnou stranou Európskeho dohovoru o ochrane archeologického dedičstva, podpísaného 6. mája 1969 v Londýne, nemôže uložiť svoju listinu o ratifikácii, prijatí alebo schválení, ak uvedený dohovor nevypovedal alebo ak ho nevypovie zároveň s uložením listiny.

3. Tento (revidovaný) dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí šesťmesačnej lehoty odo dňa, keď štyri štáty, z toho najmenej tri členské štáty Rady Európy, vyjadria svoj súhlas s tým, že budú viazané týmto (revidovaným) dohovorom v súlade s ustanoveniami predchádzajúcich odsekov.

4. Kedykoľvek by pri uplatňovaní predchádzajúcich dvoch odsekov vypovedanie dohovoru zo 6. mája 1969 nenadobudlo platnosť zároveň s nadobudnutím platnosti tohto (revidovaného) dohovoru, zmluvný štát môže pri ukladaní listín o ratifikácii, prijatí alebo schválení vyhlásiť, že bude pokračovať v uplatňovaní dohovoru zo 6. mája 1996 až do nadobudnutia platnosti tohto (revidovaného) dohovoru.

5. Vo vzťahu ku ktorémukoľvek signatárskemu štátu, ktorý neskôr prejaví súhlas s tým, že bude viazaný týmto (revidovaným) dohovorom, nadobudne dohovor platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí šesťmesačnej lehoty odo dňa uloženia listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení.

Článok 15

1. Po nadobudnutí platnosti tohto (revidovaného) dohovoru môže Výbor ministrov Rady Európy vyzvať na pristúpenie k tomuto (revidovanému) dohovoru ktorýkoľvek nečlenský štát Rady Európy a Európske hospodárske spoločenstvo na základe rozhodnutia prijatého väčšinou ustanovenou v článku 20.d Štatútu Rady Európy a jednomyseľným hlasovaním zástupcov zmluvných štátov, ktorí majú právo zúčastňovať sa na zasadaniach výboru.

2. Vo vzťahu ku ktorémukoľvek pristupujúcemu štátu alebo k Európskemu hospodárskemu spoločenstvu, ak by pristúpilo, nadobudne tento (revidovaný) dohovor platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí šesťmesačnej lehoty odo dňa uloženia listín o pristúpení u generálneho tajomníka Rady Európy.

Článok 16

1. Pri podpise alebo pri ukladaní listín o ratifikácii, schválení alebo pristúpení môže ktorýkoľvek štát vymedziť územie alebo územia, na ktoré sa bude tento (revidovaný) dohovor uplatňovať.

2. Ktorýkoľvek štát môže kedykoľvek neskôr rozšíriť formou vyhlásenia adresovaného generálnemu tajomníkovi Rady Európy uplatňovanie tohto (revidovaného) dohovoru na akékoľvek iné územie vymedzené vo vyhlásení. Vo vzťahu k takémuto územiu tento (revidovaný) dohovor nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí šesťmesačnej lehoty odo dňa prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom.

3. Ktorékoľvek vyhlásenie podľa predchádzajúcich dvoch odsekov možno vo vzťahu ku ktorémukoľvek územiu uvedenému v takomto vyhlásení odvolať oznámením adresovaným generálnemu tajomníkovi Rady Európy. Toto odvolanie nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí šesťmesačnej lehoty odo dňa prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 17

1. Ktorákoľvek zmluvná strana môže tento (revidovaný) dohovor kedykoľvek vypovedať formou oznámenia adresovaného generálnemu tajomníkovi Rady Európy.

2. Táto výpoveď nadobudne platnosť prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí šesťmesačnej lehoty odo dňa prijatia tohto oznámenia generálnym tajomníkom.

Článok 18

Generálny tajomník Rady Európy oznámi členským štátom Rady Európy, zmluvným stranám Európskeho kultúrneho dohovoru a každému štátu alebo Európskemu hospodárskemu spoločenstvu, ak pristúpia alebo boli vyzvané na pristúpenie k tomuto (revidovanému) dohovoru,

i) každé podpísanie,

ii) uloženie listín o ratifikácii, prijatí, schválení alebo pristúpení,

iii) každý dátum o nadobudnutí platnosti tohto (revidovaného) dohovoru v súlade s článkami 14, 15 a 16,

iv) každý iný akt, oznámenie alebo informáciu týkajúcu sa tohto (revidovaného) dohovoru.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení, podpísali tento dohovor.

Dané vo Vallette 16. januára 1992 v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obidve znenia majú rovnakú platnosť, v jedinom exemplári, ktorý bude uložený v archíve Rady Európy. Generálny tajomník Rady Európy zašle overené kópie každému členskému štátu Rady Európy, ostatným zmluvným štátom Európskeho kultúrneho dohovoru a každému štátu alebo Európskemu hospodárskemu spoločenstvu, ktoré boli vyzvané na pristúpenie k tomuto (revidovanému) dohovoru.

Príloha k č. 344/2001 Z. z.

EUROPEAN CONVENTION
on the protection of the archaeological heritage (revised)

Preamble

The member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its members for the purpose, in particular, of safeguarding and realising the ideals and principles which are their common heritage;

Having regard to the European Cultural Convention signed in Paris on 19 December 1954, in particular Articles 1 and 5 thereof;

Having regard to the Convention for the Protection of the Architectural Heritage of Europe signed in Granada on 3 October 1985;

Having regard to the European Convention on Offences relating to Cultural Property signed in Delphi on 23 June 1985;

Having regard to the recommendations of the Parliamentary Assembly relating to archaeology and in particular Recommendations 848 (1978), 921 (1981) and 1072 (1988);

Having regard to Recommendation No. R (89) 5 concerning the protection and enhancement of the archaeological heritage in the context of town and country planning operations;

Recalling that the archaeological heritage is essential to a knowledge of the history of mankind;

Acknowledging that the European archaeological heritage, which provides evidence of ancient history, is seriously threatened with deterioration because of the increasing number of major planning schemes, natural risks, clandestine or unscientific excavations and insufficient public awareness;

Affirming that it is important to institute, where they do not yet exist, appropriate administrative and scientific supervision procedures, and that the need to protect the archaeological heritage should be reflected in town and country planning and cultural development policies;

Stressing that responsibility for the protection of the archaeological heritage should rest not only with the State directly concerned but with all European countries, the aim being to reduce the risk of deterioration and promote conservation by encouraging exchanges of experts and the comparison of experiences;

Noting the necessity to complete the principles set forth in the European Convention for the Protection of the Archaeological Heritage signed in London on 6 May 1969, as a result of evolution of planning policies in European countries,

Have agreed as follows:

Definition of the archaeological heritage

Article 1

1. The aim of this (revised) Convention is to protect the archaeological heritage as a source of the European collective memory and as an instrument for historical and scientific study.

2. To this end shall be considered to be elements of the archaeological heritage all remains and objects and any other traces of mankind from past epochs:

i) the preservation and study of which help to retrace the history of mankind and its relation with the natural environment;
ii) for which excavations or discoveries and other methods of research into mankind and the related environment are the main sources of information; and
iii) which are located in any area within the jurisdiction of the Parties.

3. The archaeological heritage shall include structures, constructions, groups of buildings, developed sites, moveable objects, monuments of other kinds as well as their context, whether situated on land or under water.

Identification of the heritage and measures for protection

Article 2

Each Party undertakes to institute, by means appropriate to the State in question, a legal system for the protection of the archaeological heritage, making provision for:

i) the maintenance of an inventory of its archaeological heritage and the designation of protected monuments and areas;
ii) the creation of archaeological reserves, even where

there are no visible remains on the ground or under water, for the preservation of material evidence to be studied by later generations;

iii) the mandatory reporting to the competent authorities by a finder of the chance discovery of elements of the archaeological heritage and making them available for examination.

Article 3

To preserve the archaeological heritage and guarantee the scientific significance of archaeological research work, each Party undertakes:

i) to apply procedures for the authorisation and supervision of excavation and other archaeological activities in such a way as:
   a) to prevent any illicit excavation or removal of elements of the archaeological heritage;
   b) to ensure that archaeological excavations and prospecting are undertaken in a scientific manner and provided that:
      – non-destructive methods of investigation are applied wherever possible;
      – the elements of the archaeological heritage are not uncovered or left exposed during or after excavation without provision being made for their proper preservation, conservation and management;

ii) to ensure that excavations and other potentially destructive techniques are carried out only by qualified, specially authorised persons;

iii) to subject to specific prior authorisation, whenever foreseen by the domestic law of the State, the use of metal detectors and any other detection equipment or process for archaeological investigation.

Article 4

Each Party undertakes to implement measures for the physical protection of the archaeological heritage, making provision, as circumstances demand:

i) for the acquisition or protection by other appropriate means by the authorities of areas intended to constitute archaeological reserves;

ii) for the conservation and maintenance of the archaeological heritage, preferably in situ;

iii) for appropriate storage places for archaeological remains which have been removed from their original location.

Integrated conservation of the archaeological heritage

Article 5

Each Party undertakes:

i) to seek to reconcile and combine the respective requirements of archaeology and development plans by ensuring that archaeologists participate:
   a) in planning policies designed to ensure well-balanced strategies for the protection, conservation and enhancement of sites of archaeological interest;
   b) in the various stages of development schemes;

ii) to ensure that archaeologists, town and regional planners systematically consult one another in order to permit:
   a) the modification of development plans likely to have adverse effects on the archaeological heritage;
   b) the allocation of sufficient time and resources for an appropriate scientific study to be made of the site and for its findings to be published;

iii) to ensure that environmental impact assessments and the resulting decisions involve full consideration of archaeological sites and their settings;

iv) to make provision, when elements of the archaeological heritage have been found during development work, for their conservation in situ when feasible;

v) to ensure that the opening of archaeological sites to the public, especially any structural arrangements necessary for the reception of large numbers of visitors, does not adversely affect the archaeological and scientific character of such sites and their surroundings.

Financing of archaeological research and conservation

Article 6

Each Party undertakes:

i) to arrange for public financial support for archaeological research from national, regional and local authorities in accordance with their respective competence;

ii) to increase the material resources for rescue archaeology:
   a) by taking suitable measures to ensure that provision is made in major public or private development schemes for covering, from public sector or private sector resources, as appropriate, the total costs of any necessary related archaeological operations;
   b) by making provision in the budget relating to these schemes in the same way as for the impact studies necessitated by environmental and regional planning precautions, for preliminary archaeological study and prospection, for a scientific summary record as well as for the full publication and recording of the findings.

Collection and dissemination of scientific information

Article 7

For the purpose of facilitating the study of, and dissemination of knowledge about, archaeological discoveries, each Party undertakes:

i) to make or bring up to date surveys, inventories and

maps of archaeological sites in the areas within its jurisdiction;

ii) to take all practical measures to ensure the drafting, following archaeological operations, of a publishable scientific summary record before the necessary comprehensive publication of specialised studies.

Article 8

Each Party undertakes:

i) to facilitate the national and international exchange of elements of the archaeological heritage for professional scientific purposes while taking appropriate steps to ensure that such circulation in no way prejudices the cultural and scientific value of those elements;

ii) to promote the pooling of information on archaeological research and excavations in progress and to contribute to the organisation of international research programmes.

Promotion of public awareness

Article 9

Each Party undertakes:

i) to conduct educational actions with a view to rousing and developing an awareness in public opinion of the value of the archaeological heritage for understanding the past and of the threats to this heritage;

ii) to promote public access to important elements of its archaeological heritage, especially sites, and encourage the display to the public of suitable selections of archaeological objects.

Prevention of the illicit circulation of elements of the archaeological heritage

Article 10

Each Party undertakes:

i) to arrange for the relevant public authorities and for scientific institutions to pool information on any illicit excavations identified;

ii) to inform the competent authorities in the State of origin which is a Party to this Convention of any offer suspected of coming either from illicit excavations or unlawfully from official excavations, and to provide the necessary details thereof;

iii) to take such steps as are necessary to ensure that museums and similar institutions whose acquisition policy is under State control do not acquire elements of the archaeological heritage suspected of coming from uncontrolled finds or illicit excavations or unlawfully from official excavations;

iv) as regards museums and similar institutions located in the territory of a Party but the acquisition policy of which is not under State control:

a) to convey to them the text of this (revised) Convention;

b) to spare no effort to ensure respect by the said museums and institutions for the principles set out in paragraph 3 above;

v) to restrict, as far as possible, by education, information, vigilance and co-operation, the transfer of elements of the archaeological heritage obtained from uncontrolled finds or illicit excavations or unlawfully from official excavations.

Article 11

Nothing in this (revised) Convention shall affect existing or future bilateral or multilateral treaties between Parties, concerning the illicit circulation of elements of the archaeological heritage or their restitution to the rightful owner.

Mutual technical and scientific assistance

Article 12

The Parties undertake:

i) to afford mutual technical and scientific assistance through the pooling of experience and exchanges of experts in matters concerning the archaeological heritage;

ii) to encourage, under the relevant national legislation or international agreements binding them, exchanges of specialists in the preservation of the archaeological heritage, including those responsible for further training.

Control of the application of the (revised) Convention

Article 13

For the purposes of this (revised) Convention, a committee of experts, set up by the Committee of Ministers of the Council of Europe pursuant to Article 17 of the Statute of the Council of Europe, shall monitor the application of the (revised) Convention and in particular:

i) report periodically to the Committee of Ministers of the Council of Europe on the situation of archaeological heritage protection policies in the States Parties to the (revised) Convention and on the implementation of the principles embodied in the (revised) Convention;

ii) propose measures to the Committee of Ministers of the Council of Europe for the implementation of the (revised) Convention's provisions, including multilateral activities, revision or amendment of the (revised) Convention and informing public opinion about the purpose of the (revised) Convention;

iii) make recommendations to the Committee of Ministers of the Council of Europe regarding invitations to States which are not members of the

Council of Europe to accede to this (revised) Convention.

Final clauses

Article 14

1. This (revised) Convention shall be open for signature by the member States of the Council of Europe and the other States party to the European Cultural Convention.

It is subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary General of the Council of Europe.

2. No State party to the European Convention on the Protection of the Archaeological Heritage, signed in London on 6 May 1969, may deposit its instrument of ratification, acceptance or approval unless it has already denounced the said Convention or denounces it simultaneously.

3. This (revised) Convention shall enter into force six months after the date on which four States, including at least three member States of the Council of Europe, have expressed their consent to be bound by the (revised) Convention in accordance with the provisions of the preceding paragraphs.

4. Whenever, in application of the preceding two paragraphs, the denunciation of the Convention of 6 May 1969 would not become effective simultaneously with the entry into force of this (revised) Convention, a Contracting State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, declare that it will continue to apply the Convention of 6 May 1969 until the entry into force of this (revised) Convention.

5. In respect of any signatory State which subsequently expresses its consent to be bound by it, the (revised) Convention shall enter into force six months after the date of the deposit of the instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 15

1. After the entry into force of this (revised) Convention, the Committee of Ministers of the Council of Europe may invite any other State not a member of the Council and the European Economic Community, to accede to this (revised) Convention by a decision taken by the majority provided for in Article 20.d of the Statute of the Council of Europe and by the unanimous vote of the representatives of the Contracting States entitled to sit on the Committee.

2. In respect of any acceding State or, should it accede, the European Economic Community, the (revised) Convention shall enter into force six months after the date of deposit of the instrument of accession with the Secretary General of the Council of Europe.

Article 16

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance, approval or accession, specify the territory or territories to which this (revised) Convention shall apply.

2. Any State may at any later date, by a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend the application of this (revised) Convention to any other territory specified in the declaration. In respect of such territory the (revised) Convention shall enter into force six months after the date of receipt of such declaration by the Secretary General.

3. Any declaration made under the two preceding paragraphs may, in respect of any territory specified in such declaration, be withdrawn by a notification addressed to the Secretary General. The withdrawal shall become effective six months after the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 17

1. Any Party may at any time denounce this (revised) Convention by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe.

2. Such denunciation shall become effective six months following the date of receipt of such notification by the Secretary General.

Article 18

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of Europe, the other States party to the European Cultural Convention and any State or the European Economic Community which has acceded or has been invited to accede to this (revised) Convention of:

i) any signature;
ii) the deposit of any instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
iii) any date of entry into force of this (revised) Convention in accordance with Articles 14, 15 and 16;
iv) any other act, notification or communication relating to this (revised) Convention.

In witness whereof the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this revised Convention.

Done at Valletta, this 16th day of January 1992, in English and French, both texts being equally authentic, in a single copy which shall be deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each member State of the Council of Europe, to the other States party to the European Cultural Convention, and to any non-member State or the European Economic Community invited to accede to this (revised) Convention.

Vydavateľ Zbierky zákonov Slovenskej republiky a prevádzkovateľ právneho a informačného portálu Slov-Lex dostupného na webovom sídle www.slov-lex.sk je Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, tel.: 02 571 01 000, e-mail: helpdesk@slov-lex.sk.